

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu “Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Kohēzijas fondu un par Padomes Regulas (EK) Nr. 1084/2006 atcelšanu”

COM(2011) 612 final – 2011/0274 (COD)

(2012/C 191/07)

Ziņotājs: **CEDRONE kgs**

Eiropas Parlaments 2011. gada 25. oktobrī un Padome 2011. gada 27. oktobrī saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 177. un 304. pantu nolēma konsultēties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par tematu

“Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Kohēzijas fondu un par Padomes Regulas (EK) Nr. 1084/2006 atcelšanu”

COM(2011) 612 final – 2011/0274 (COD).

Par Komitejas dokumenta sagatavošanu atbildīgā Ekonomikas un monetārās savienības, ekonomiskās un sociālās kohēzijas specializētā nodaļa atzinumu pieņēma 2012. gada 3. aprīlī.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 480. plenārajā sesijā, kas notika 2012. gada 25. un 26. aprīlī (25. aprīļa sēdē), ar 180 balsīm par, 9 balsīm pret un 7 atturoties, pieņēma šo atzinumu.

1. Secinājumi un ieteikumi

1.1 EESK kopumā atbalsta Komisijas pieeju attiecībā uz jauno regulas priekšlikumu par Kohēzijas fondu (KF); Komiteja jo sevišķi atbalsta centienus saskaņot procedūras, kas skar dažādus fondus, ar procedūrām, kuras paredzētas vispārīgajā regulā, taču vienlaikus norāda uz dažādiem problemātiskiem jautājumiem (minēti tālāk tekstā), kurus vajadzētu izskatīt padziļināti un pilnveidot, jo īpaši ņemot vērā situāciju, kādā ES pašlaik atrodas finanšu un valsts parāda krīzes dēļ.

1.2 Tomēr Komiteja uzskata par pozitīvu faktu, ka fondu var izmantot, lai veicinātu no atjaunojamiem avotiem iegūtas enerģijas ražošanu un sadali, energoefektivitāti, aizsargātu vidi, palīdzētu pielāgoties klimata pārmaiņām, atjaunotu bioloģisko daudzveidību un renovētu pilsētvidi. Tas varētu pozitīvi ietekmēt citas nozares, piemēram, tūrismu. Visi šie pasākumi veicina ilgtspējīgu attīstību.

1.3 EESK uzskata par svarīgu, ka krīzes laikā Komisija cenšas samazināt finansēšanas pasākumus, koncentrējot tematiskās jomas; tas ir nozīmīgs veids, lai samazinātu izšķērdēšanu, vērstu resursus uz specifiskām darbībām un palielinātu sviras un mobilizējošu efektu, kas sekmē izaugsmi un nodarbinātību.

1.4 EESK atbalsta priekšlikumu finansēt projektu “Eiropas infrastruktūras savienošanas mehānisms”, bet tam nav jāklūst par atsevišķu fondu, jo tas var novest pie nevajadzīgas pārklāšanās.

1.5 EESK pauž nopietnas bažas un šaubas par pašreizējiem priekšlikumiem saistībā ar nosacījumu principu (it īpaši makroekonomikas nosacījumiem), kuram nevajadzētu kalpot par sodīšanas instrumentu, bet jāveicina atbildība un jābūt kā “apbalvojumam”, lai tādējādi izvairītos no kaitējuma konverģences mērķim un no tā apšaubīšanas.

1.6 EESK uzskata, ka stingrākos kopējas budžeta politikas ietvaros vajadzētu uzlabot dažāda veida fondu koordināciju, kā arī koordināciju starp kohēzijas politiku un citām ES ekonomikas politikas jomām (tostarp kopējo lauksaimniecības politiku (KLP)). Tas radītu multiplikatora ietekmi un nodrošinātu ieguldījumu lielāku efektivitāti. Būtu vēlams panākt ekonomikas politikas (tostarp kohēzijas politikas) ciešāku sadarbību, lai panāktu “kopēju ekonomikas pārvaldību” vismaz eurozonā, kā EESK to vairākkārt prasījusi; diemžēl šis jautājums netika atrisināts arī 2011. gada sammitā.

1.7 Turklāt ir jāuzlabo Komisijas, valstu un reģionu institucionālā partnerība, kas pašlaik ir nelīdzsvarota; šajā partnerībā Komisijai vajadzētu atgūt atbalstītājas un vadītājas lomu. Visos posmos šī partnerība jāpapildina ar partnerību, kas definēta vispārīgās regulas 5. panta 1. punktā un kas vēl joprojām bieži aprobežojas ar konsultatīvo vai informatīvo funkciju, un jānosaka rīcības kodekss visā ES un parametri minētās partnerības pievienotās vērtības novērtēšanai.

1.8 EESK uzskata, ka jautājumam par vienkāršošanu visos posmos ir absolūti prioritāra nozīme gan attiecībā uz Kohēzijas fondu, gan pārējiem struktūrfondiem. Jo īpaši attiecībā uz administratīvā sloga samazināšanu varētu, iespējams, paredzēt vienu

kopēju summu dažiem projektu veidiem. Tomēr jebkurā gadījumā vajadzētu piemērot "vienas reizes" principu.

1.9 Krīzē vissmagāk cietušajām valstīm kohēzijas politika ir viens no nozīmīgākajiem dalībvalstu instrumentiem sociālo, ekonomikas un teritoriālo nevienlīdzību mazināšanā, kā arī izaugsmes atjaunošanā un ilgtspējā.

1.10 **Līdzfinansējums:** ir uzmanīgāk jāizvērtē un jāpārskata līdzfinansējuma kritēriji, kuriem vajadzētu būt saistītiem ar vietējo un reģionālo pašvaldību budžeta reālo stāvokli, lai izvairītos no tā, ka visvājākajām pašvaldībām nav piekļuves nekādam finansējumam.

1.11 Visbeidzot, EESK uzskata, ka, ņemot vērā pašreizējo situāciju saistībā ar reformām un parāda samazināšanu, kas atbilst "divu posmu" politikai (vispirms taupības pasākumi kā drauds, pēc tam — izaugsme), ieguldījumu un izaugsmes politikai nav rīcības brīvības. Komiteja uzskata, ka izaugsmei un taupības pasākumiem jānotiek vienlaicīgi. Tāpēc būtu lietderīgi atbilstoši orientēt kohēzijas politiku, piemēram, atbalstot tos uzņēmumus, kuri vairāk izmanto tehnoloģijas vai dod lielu ieguldījumu jauniešu nodarbinātībā.

1.12 EESK uzskata, ka ES pašreizējā ekonomiskā politika (taupības pasākumi, valstu finansiālie ierobežojumi, ES budžeta samazinājums, fiskālais pakts, Eiropas Centrālās bankas (ECB) ierobežojumi utt.) izraisa lejupslīdi ar neparedzamām sekām, lai gan būtu jārikojas gluži pretēji, t.i., ar drosmīgāku un efektīvāku priekšlikumu (vienlaikus, ja ne vispirms) vajadzētu atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību. 2012. gada 30. janvāra sammitā tika norādīts, ka šajā sakarā nozīmīgu ieguldījumu, lai arī ierobežotā veidā, var sniegt struktūrfondi (daļēji un īslaicīgi arī KLP fondi).

1.12.1 Citiem vārdiem sakot, ir jāsāk "Eiropas izaugsmes plāns" (*New Deal*)⁽¹⁾ ar lieliem mērķtiecīgiem projektiem, iesaistot dažas svarīgas nozares, kas samērā īsā laikā var atjaunot ES ekonomikas izaugsmi. Šis plāns būtu jāuzskata par papildinājumu stratēģijai "Eiropa 2020", kas ir virzīta drīzāk uz vidēja termiņa mērķu sasniegšanu. Šo plānu varētu

— finansēt uzreiz izmantojot no 2007.–2013. gada laikposma atlikušos līdzekļus, kuriem, tiklīdz iespējams un uz ierobežotu laiku, tiktu pievienota daļa no 2014.–2020. gadam paredzētajiem līdzekļiem;

— īstenot ar nekavējoties izpildāmu projektu palīdzību, izmantojot paātrinātu procedūru, kas pamatojas uz subsidiaritātes principu, vai izmantojot spēkā esošo noteikumu īslaicīgu radikālu maiņu, kas ļautu minēto plānu īstenot ātri;

⁽¹⁾ Sk. EESK atzinumu par tematu "Atjaunot izaugsmi ES — ekonomikas pārvaldība un valsts parāds" (OV C 143, 22.05.2012., 10).

— atbalstīt un nostiprināt ar Eiropas Investīciju bankas (EIB) intervences pasākumiem, emitējot obligācijas (jaunās regulas 87. pants). Tas radītu multiplikatora ietekmi uz ieguldījumiem, jo piesaistītu ārējo kapitālu un pozitīvi ietekmētu valsts parādu, kā arī *euro*, to nostiprinot.

1.12.2 Šādu izaugsmes plānu ar vieniem un tiem pašiem kritērijiem vajadzētu piemērot ne mazāk kā pirmos trīs gadus nākamajā plānošanas periodā.

2. Ievads

2.1 Iepriekšējos atzinumos EESK jau vairākkārt vēršusi uzmanību uz ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas, kā arī solidaritātes principiem un nozīmi, kā noteikts Līgumā un vairākkārt minēts arī Komisijas dokumentos.

2.1.1 Minētie principi nekad agrāk nav bijuši tik aktuāli kā pašlaik un, iespējams, tie nekad vēl nav bijuši tik apdraudēti kā šodien. Pat paplašināšanās politika tos tik ļoti neapdraudēja, kad vecās ES valstis baidījās pazaudēt līdzekļus, bet jaunās bija nobažījušās, ka tām nebūs pietiekamu līdzekļu, lai tiktu galā ar kohēzijas prasībām.

2.2 Neraugoties uz to, atzinīgi jāvērtē Komisijas centieni saistībā ar regulu grozīšanu ņemt vērā dažādus ārējos apstākļus, piemēram, priekšlikumu par nākamā ES budžetu, stratēģiju "Eiropa 2020" un valstu parāda krīzi, kas sākās pēc finanšu krīzes un pakļauj grūtiem pārbaudījumiem iekšējā tirgus un tātad arī ES pastāvēšanu.

3. Jaunā kohēzijas politika: konteksts, neskaidrības, piezīmes un stratēģiskie jautājumi

3.1 Kā zināms, kopš 2011. gada jūnija Komisija ir pieņēmusi priekšlikumu paketi par daudzgadu finanšu shēmu, kas būs ES turpmākā finansējuma pamatā no 2014. gada līdz 2020. gadam. Šī shēma ir galvenokārt paredzēta, lai atbalstītu stratēģiju "Eiropa 2020", un tajā vajadzētu paredzēt papildu finansējumu budžetam, iespējams, ar EIB starpniecību (projektu obligācijas un/vai eiroobligācijas).

3.2 Turklāt jāņem vērā, ka pašreizējā ekonomikas krīzē daudzas dalībvalstis ir spiestas pieņemt drakoniskus atveseļošanas pasākumus un tāpēc iesaldēt privātā un publiskā sektora ieguldījumus infrastruktūrā, un tas negatīvi ietekmē izaugsmi un nodarbinātību. Bez tam plānošanas brīdī dalībvalstis galu galā priekšroku dod nacionālajiem, nevis pārrobežu projektiem, kuriem ir Eiropas nozīme.

3.3 Tādējādi situācija, kādā notiek diskusijas par kohēzijas politikas jaunajām regulām, ir ļoti neparasta, pat ārkārtēja, un kā tāda tā būtu jārisina. Piemēram, vajadzētu izvērtēt, vai saglabāt tik sadrumstalotu kohēzijas politiku un vai ir pietiekami un lietderīgi izvirzīt jautājumu par nosacījumiem, lai uzlabotu kohēziju un sniegtu atbalstu dalībvalstīm, kuras krīze ir skārusi visvairāk.

3.4 Ņemot vērā ārkārtējās grūtības, kādās atrodas ES, un nelielos līdzekļus izaugsmei, varbūt tomēr būtu labāk mēģināt nepavairot noteikumus un kontroles, kuras būtu jāsamazina uz pusi, lai pabeigtu jau iesāktos projektus. Resursi ir jāizmanto un jāracionalizē ar jauna ārkārtēja Eiropas izaugsmes plāna, Eiropas “New Deal” ⁽²⁾, starpniecību.

3.5 Ja pašreizējā ES stratēģijā netiks veiktas radikālas pārmaiņas, kuras 2011. gada 8. un 9. decembra sammitā netika aplūkotas, arī kohēzijas politikā būs jāievieš lielas izmaiņas. Tomēr satraucošākais ir tas, ka tā vairs nebūs spējīga pildīt savu prioritāro funkciju, t. i., samazināt ES teritoriju un reģionu ekonomiskās un sociālās atšķirības, kas turpinās palielināties sakarā ar lejupslīdi, kuru rada valsts budžeta deficīta samazināšanas politika. Tāpēc Eiropas Savienībai ir vajadzīgas radikālas pārmaiņas un kopīga ekonomikas pārvaldība.

3.6 Attiecībā uz metodoloģiju, ko Komisija ierosināja priekšlikumā, ar kuru reformē regulas par kohēzijas politikas pārvaldību 2014.–2020. gadam, un jo īpaši attiecībā uz kopīgiem noteikumiem, kas reglamentē visus vienotā stratēģiskā satvara (VSS) fondus, EESK galvenās piezīmes skar turpmāk minētos aspektus.

3.6.1 **Vienotā stratēģiskā satvara (VSS) definīcija.** EESK gatavojas izskatīt VSS jauno priekšlikumu, ko Komisija iesniegs 2012. gadā. Tomēr ir vēl jānosaka, tostarp ņemot vērā apsvērumus, kas par kohēzijas politiku tika pausti pagājušā gada 7. decembra Eiropadomē ⁽³⁾, kādā veidā Komisija ir paredzējusi pārvērst “Savienības gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes mērķus ERAF [Eiropas Reģionālās attīstības fonda], KF, ESF [Eiropas Sociālā fonda], ELFLA [Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai] un EJZF [Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda] galvenajās darbībās”.

3.6.1.1 Iepriekšējos atzinumos EESK uzsvēra, ka neraugoties uz to, ka, lai arī kohēzijas politika ir jāsaskaņo ar stratēģijas “Eiropa 2020” mērķiem, tomēr ir jā saglabā tai raksturīgais, proti, ka tā ir politika, kas vērsta uz ES dalībvalstu sociālās, ekonomiskās un teritoriālās kohēzijas stiprināšanu.

3.6.1.2 Lai stratēģija “Eiropa 2020” gūtu panākumus, ir svarīga saikne starp šiem mērķiem. Tomēr Komisija vēl nav paskaidrojusi, “kā” funkcionālā, koordinētā un finansiāli ilgtspējīgā veidā nodrošināt šo saikni starp VSS noteiktajām stratēģijām un valstu līmenī īstenotajām reformas programmām.

3.6.2 **Partnerības līgums (PL).** EESK atbalsta Eiropas Parlamenta un Reģionu komitejas pausto viedokli, saskaņā ar

kuru līgums vispirms jāapspriež starp dalībvalstīm un reģioniem, bet pēc tam — starp dalībvalstīm un Komisiju.

3.6.2.1 EESK uzsver, ka sarunās, kas sāksies ar dalībvalstīm, svarīga ir Komisijas ierosinātā daudzlīmeņu pārvaldības pieeja, bet vienlaikus Komiteja lūdz precīzāk definēt institucionālos dalībniekus (valsts un vietējā līmenī), kuriem ar Komisiju būs jāizstrādā un jāparaksta partnerības līgumi, kā arī lūdz paredzēt plašu pilsoniskās sabiedrības pārstāvju līdzdalību minēto dokumentu izstrādē.

3.6.3 **Tematiskā koncentrācija.** EESK atbalsta Komisijas priekšlikumu samazināt kohēzijas politikas finansēto pasākumu skaitu, koncentrējot finanšu līdzekļus stratēģiskiem projektiem, kas tiek uzskatīti par vitāli svarīgiem, lai nodrošinātu ilgtspēju kohēzijai un ekonomiskās attīstības procesiem, kuri jāīsteno mazāk attīstītajos, pārejas un vairāk attīstītajos reģionos.

3.6.3.1 Lēmums par to, kurās tematiskajās jomās ieguldīt nākamajā septiņu gadu plānošanas periodā, jāatstāj dalībvalstu pārziņā, lai gan šī izvēle jānosaka kopā ar Komisiju, rūpīgi izvērtējot priekšlikumu atbilstību stratēģijai “Eiropa 2020”.

3.7 **Nosacījumi.** EESK atzīst, ka tas ir viens no jautājumiem, par kuru ES iestādēm (Parlamentam, Padomei, Reģionu komitejai utt.) ir vislielākās domstarpības attiecībā uz Komisijas priekšlikumu, un uzskata, ka trūkst skaidrības par nosacījumu koncepcijas nozīmi, mērķiem un piemērošanas kārtību. Lai arī dažus *ex-ante* priekšlikumus, kurus vajadzētu papildināt ar sociālajiem nosacījumiem, varētu uzskatīt par lietderīgiem, tomēr EESK uzskata, ka makroekonomiskie nosacījumi to pašreizējā formulējumā nav atbalstāmi.

3.7.1 Neskarot nepieciešamību attiecībā pret Komisiju nodrošināt, lai struktūrfondu (SF) līdzekļu izmantošana notiktu, ievērojot Kopienas regulās noteiktos principus, mērķus un termiņus, EESK uzskata, ka Komisijai būtu jāpārskata priekšlikums, ņemot vērā šādus apsvērumus:

— nosacījumi ir instruments, kas jāizstrādā un jāveido metodoloģiski, lai palīdzētu dalībvalstīm izmantot līdzekļus saskaņā ar Komisijas paredzēto kārtību, nevis lai “sodītu” dalībvalstis;

— saistībā ar nosacījumu (*ex-ante*, makroekonomikas nosacījumi) principiem uzmanība pirmām kārtām jāpievērš pasākumiem, kas var stimulēt dalībvalstis labāk (efektīvāk un rezultatīvāk) un ātrāk iztērēt līdzekļus, kuri piešķirti tiem reģioniem, kas visvairāk atšķiras no ES vidējā līmeņa;

⁽²⁾ Turpat.

⁽³⁾ COM(2011) 615 final – 2011/0276 (COD).

— Komisijai vairāk uzmanības vajadzētu pievērst, piemēram, programmu sagatavošanas posmam, proti, stratēģiskas plānošanas posmam, kurā tiek noteiktas valstu un reģionālo iestāžu prioritātes un atbildība teritoriālās attīstības mērķu īstenošanā. Komisijai vajadzētu aktīvāk atbalstīt valstis un reģionus saistībā ar fondu izmantošanu;

— tikpat liela uzmanība jāvelta *ex-ante* nosacījumu pārbaudes posmam. Šajā posmā jāpārbauda, vai dalībvalstīs ir visi nepieciešamie priekšnoteikumi, lai kohēzijas politikas īstenošanā nodrošinātu proporcionālītātes un subsidiaritātes principa ievērošanu. Arī šajā gadījumā EESK norāda, ka nosacījumu principam jākalpo par instrumentu, kas stimulē dalībvalstis pareizi piemērot tiesību aktus par struktūrfondiem. Soda politiku var piemērot tikai izņēmuma gadījumos un tad, ja dalībvalsts acīmredzami ar tīšu un atkārtotu nodomu novilcina Komisijas pieprasīto reformu īstenošanu.

3.7.2 Attiecībā uz makroekonomisko nosacījumu EESK izprot EP un dažu dalībvalstu bažas par iespēju, ka reģioni un Kopienas programmu izmantotāji var būt neizdevīgā stāvoklī sakarā ar centrālo valdību saistību nepildīšanu/neefektivitāti valsts parāda samazināšanas jomā. Jāatrod alternatīvi risinājumi, lai novērstu to, ka atbildība par valsts budžeta politiku tiek uzlikta reģionālajām iestādēm un uzņēmējiem, kuri nevar ietekmēt šādus lēmumus. Šajā saistībā būtu lietderīga lielāka koordinācija gan pašās dalībvalstīs, gan starp tām.

3.8 Tādējādi kohēzijas politikā jārisina ne vien jautājumi par nosacījumiem, bet arī daži būtiski problēmjautājumi, kas attiecas uz visiem fondiem. It īpaši jāmin šādi problēmjautājumi:

— fondu koordinācija un papildināmība, kā arī šo fondu un citu Eiropas ekonomikas politikas jomu savstarpējā koordinācija;

— kohēzijas politikas institucionālā koordinācija, tostarp izmantojot ciešāku sadarbību;

— to noteikumu un procedūru radikāla vienkāršošana visos posmos, kuras pašlaik ir kļuvušas sarežģītākas;

— reāla un efektīva ekonomiskā un sociālā partnerība (papildus institucionālajai partnerībai);

— līdzfinansējuma apmēra pielāgošana, ņemot vērā vietējo un reģionālo pašvaldību apstākļus;

— Komisijas lomas aktivizēšana un prioritāte Eiropas vai makroreģionālās nozīmes projektiem;

— izpildes rezerve ("prēmijas") var radīt papildu birokrātiju un kavēt līdzekļu ieplūdi nepieciešamajos kohēzijas projektos;

— pievienotās vērtības nodokļa piemērojamība.

4. Kohēzijas fonda galvenie mērķi

4.1 Kohēzijas fonds tika izveidots 1993. gadā tām dalībvalstīm, kuru nacionālais kopienākums (NKI) ir zemāks par 90 % no ES vidējiem rādītājiem. Tas galvenokārt ir paredzēts transporta, vides, energoefektivitātes un atjaunojamo enerģijas avotu infrastruktūrām. Tāpēc ieguldījumi ir paredzēti Eiropas transporta un enerģētikas tīklu veidošanai, energoefektivitātes atbalstam, atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanai un sabiedriskā transporta nostiprināšanai.

4.2 Šis fonds veido aptuveni 18 % no visiem kohēzijas politikas izdevumiem un sekmē tās īstenošanu atbilstīgi Līgumam. Tomēr ir jāuzsver, ka sasniegtie rezultāti ir pārsnieguši šo mērķi, jo Kohēzijas fonds radīja pievienoto vērtību ieguldījumiem, tādējādi veicinot izaugsmi un nodarbinātību reģionos, kuros tika īstenoti tā pasākumi, neraugoties uz lielo izklaidētību, jo tika finansēts pārmērīgs projektu skaits (1 192 projekti laikā no 2000. gada līdz 2006. gadam).

4.3 Jaunā regula daudz jauna neievieš: 2. pantā ar diviem sarakstiem (vienu — pozitīvu, otru — negatīvu) ir tikai norādīts fonda atbalsta tvērums; divainā kārtā ir uzskaitīts, ko fonds neatbalsta, piemēram, atomelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanu un pasākumus mājokļu sektorā. 3. pantā ir norādītas ieguldījumu prioritātes, kas vērstas uz četrām darbības jomām, ar papildu aprakstu, bet bez norādījuma, vai tās ir indikatīvas vai saistošas, lai gan šāda veida norādes ļauj elastīgāk un vieglāk izmantot fondus. 4. pantā un attiecīgajā pielikumā runa ir par rādītājiem.

4.4 Krīzē vismagāk cietušajām valstīm kohēzijas politika ir viens no nozīmīgākajiem dalībvalstu instrumentiem sociālo, ekonomikas un teritoriālo nevienlīdzību mazināšanā, kā arī izaugsmes atjaunošanā un ilgtspējā.

5. Jaunais regulas priekšlikums: piezīmes

5.1 Papildus 3.3. punktā minētajam izklāstam EESK piezīmes attiecas galvenokārt uz projektu atlases kritērijiem, Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam piešķirtajiem līdzekļiem, lai finansētu galvenos transporta tīklus, un rādītājiem.

5.2 Attiecībā uz finansējamo projektu atlasi, ciktāl tie ir piemēroti un atbilstīgi pamatnostādņiem, ko šajā jomā (Eiropas transporta tīkli, vides projekti un projekti enerģētikas jomā) pieņēmis Parlaments un Padome, EESK uzskata, ka Komisijai vajadzētu norādīt gan to pasākumu īpašās kategorijas, kuri var

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Staffan NILSSON

PIELIKUMS

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas Atzinumam

Lai gan par šo grozījumu nobalsoja vismaz viena ceturtdaļa klātesošo, tas tika noraidīts plenārsēdē:

1. grozījumu iesniegusi Teder kdze**1.11. punkts**

Grozīt šādi:

- “EESK uzskata, ka ~~ES pasācējā ekonomiskā politika (taupības pasākumi, valstu finansiālie ierobežojumi, ES budžeta samazinājums, fiskālais pakts, Eiropas Centrālās bankas (ECB) ierobežojumi utt.) izraisa lejupslīdi ar neparedzamām sekām, lai gan būtu jānkojas gluži pretēji, t.i., ar drosmīgāku un efektīvāku priekšlikumu (vienlaikus, ja ne vispirms) vajadzētu atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību. 2012. gada 30. janvāra sammitā tika norādīts, ka šajā sakarā nozīmīgu ieguldījumu, lai arī ierobežotā veidā, var sniegt struktūrfondi (daļēji un īslaiāgi arī KLP fondi).~~”

Pamatojums

Nevar piekrist apgalvojumam, ka pareiza un taisnīga valstu budžeta pārvaldība izraisītu ekonomikas lejupslīdi. Komitejai nevajadzētu atzinumā kritizēt dalībvalstu budžeta līdzsvarošanas pasākumus.

Balsošanas rezultāti

Par: 78

Pret: 98

Atturas: 18